

Zprávy a oznámení

Školení kněží

V úterý 12. května se zúčastním pravidelného školení mladých kněží a jáhnů na biskupství v Českých Budějovicích. Mše sv. v tento den v Rožmitále nebude.

Pout' v městském kostele

Pout' k sv. Janu Nepomuckému, patronovi našeho městského kostela, se koná v neděli 17. května. V tento den bude sloužena mše sv. v městském kostele od 8.15 hod. V kostele farním bude pouze májová pobožnost od 17.00 hod.

Mše v domově důchodců

V rožmitálském domově důchodců bude sloužena mše sv. ve čtvrtek 21. května. Začátek je jako obvykle od 14.30 hod. v místní kapli.

Pout' k Panně Marii Břežnické

V sobotu 23. května budeme putovat na krásné místo v brdských lesích – ke kapličce s kovovou sochou Panny Marie. Mše sv. zde bude sloužena v 11.00 hod. Po ní se uskuteční ještě krátká májová pobožnost. Pak, jako tradičně, bude následovat posezení u ohně s opékáním špekáčků a klobás. Pro ty, kdo nemohou přijít pěšky či dojet na kole, bude zajištěno povolení k vjezdu a otevření závory. Večerní mše sv. v městském kostele pak již nebude. Akce se v případě velmi nepříznivého počasí nekoná.

Koncert ve Hvoždanech

V neděli 24. května můžeme vyslechnout ve hvoždanském kostele koncert manželů Pavelkových z Plzně. Od 10.30 hod. zde zazní díla pro varhany a zpěv od G. F. Händela, W. A. Mozarta, J. S. Bacha, A. Dvořáka a dalších mistrů. Vstupné činí 50,- Kč. Koncert pořádá ve spolupráci s farností Spolek Beneše z Blíživ.

Kandidáti do farní rady

Prosím rožmitálské farníky o návrhy kandidátů do farní rady, aby mohly do konce června proběhnout řádné volby. Návrhy je nejlépe podávat písemně a předem se dotázat navrhovaného, zda se svou kandidaturou souhlasí.

Úmysly mší svatých od 11. do 24. května 2009

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. Út 19.5. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
m: Čt 8.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 11.5.	mše sv. není	Po 18.5.	mše sv. není
Út 12.5.	mše sv. není	Út 19.5.	Za Miladu Folaufovou M
St 13.5.	Volná intence	St 20.5.	Na poděkování za vše Panně Marii, Matce ustavičné pomoci M
Čt 14.5.	Volná intence	Čt 21.5.	Volná intence m
Pá 15.5.	Za rodiče Kulovaných a dceru Marii M	Pá 22.5.	Za rodinu Holanovu M
So 16.5.	Za novomanžele, rodinu Bystřických a Marešovu M	So 23.5.	Za † Jana Zíba, Františku Janotovou a Františka Kulovaného M
Ne 17.5.	Za rodinu Salivarovu, Kodatovu a Sýkorovu M 8.15 !!!	Ne 24.5.	Za farnost R

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 20.5. 2009. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.volny.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 8 Ročník VI

10. května 2009

VĚŘÍM V DUCHA SVATÉHO

V souvislosti se svátkem „Seslání Ducha Svatého“, který oslavíme v poslední den měsíce května, vzpomínám na patera Stulíka, kterého jsme před několika dny doprovodili na jeho cestě poslední.

Jak se před 24 roky stal naším farářem, jak jsme ho se samozřejmostí přijali, jak všichni schopní farníci mu nabídli své schopnosti, stejně jako jsme to udělali všem předchozím kněžím, nehledě na rizika tehdejšího totalitního režimu se každý snažil pomoci, jak mohl.

V tu dobu už vykrádání kostelů bylo častým jevem a P. Stulík hned z počátku viděl, že chceme-li kostely v Rožmitále větrat, bude nutné tomuto nebezpečí zabránit. Brzy nato, když se dozvěděl, že jsem zámečnick, mě požádal, zda bych mohl vyrobit nějaké mříže do vchodových dveří.

Překřížit trochu materiálu a svařit jej by nebyl velký problém, ale udělat dílo do kostela, které by bylo hezké a splňovalo účel, to byla práce pro uměleckého kováře a o tom jsem já neměl „ani šajna“. Přesto jsem „našeho“ pana faráře zklamat nechtěl a pan farář se snažil ve mě vzbudit nějakou inspiraci, najít nějaký námět a od svého úmyslu ustoupit nemínil. Vozil mě pak po šumavských kostelích. Viděl jsem tedy mříž různých rozměrů a tvarů hodně, ale inspirace žádná.

A tak jsem přemýšlel, jak se tohoto úkolu vzdát a přitom patera nezarmoutit. Přesto jsme na to stále myslel. Koupil jsem si pak i knihu o uměleckém kovářství. A opět jsem listoval, prohlížel a kombinoval. Všechno se ale točilo okolo kovářské zručnosti, a to nebyl, jak jsem už napsal, můj obor.

Pomalou se ve mně přece jen začalo něco probouzet. Zašel jsem do kostela měřil a opět přemýšlel. Bylo mi jasné, že výkresy, rozpis materiálu a vše ostatní si musím udělat sám a to je největší problém, protože pracovat potom podle plánu je mnohem snazší.

Přišel jsem domů, na podlaze si slepil obrovský kus papíru a nad ním jsme mnohokrát klečel, vroucně se modlil k Duchu Svatému a na ten papír nanášel potřebné míry, protože vše bylo nutné nakreslit ve skutečné velikosti. Bylo zřejmé, že mříž bude trojdílná. Abych mohl určit rozměry rámu, musel jsem znát materiál, který připadal v úvahu. Jeho nákup již problém nebyl a po určité době byly rámy hotové.

Pak jsem (ve zmiňované knize) našel tvary, které nebyly příliš náročné na kování, ale zase je bylo třeba přizpůsobit příslušným rozměrům: Opět měření, rýsování, přemýšlení a modlitby. Materiál na výplně rámu pater nakoupil v bývalém Kovostaru. Byl to ten, z kterého se vyráběly skobky.

S pomocí Ducha Svatého jsem měl výkresy téměř hotové a to mě hodně povzbuzovalo. Jak už jsem řekl, pracovat podle výkresů a vhodného materiálu už tak náročné. Ještě mě však čekalo vyrobit si přípravek k zhotovení výplně. Když i to bylo konečně hotovo, nastal čas k uskutečnění plánu. Nejprve však bylo třeba získat povolení v Agrostroji, kde jsem tehdy pracoval. Kupodivu po tom všem, co se v Rožmitále před nedávnou dobou dělo, jsem povolení dostal. Za pomoci Ducha Svatého jsem dva měsíce pracoval – po své smně a o sobotách. Pravidelné tvary „růžic“ zaplňovaly otvratelné části mříže. Ve střední části je symbol kříže, se znaky „alfa“ a „omega“

A†Ω

A protože k nám víra přišla z východu, spodní část mříže doplňují náznaky Orientu. Třetí část (horní) zdobí zkratka JHS: Ježíš hříšných Spasitel, nebo latinsky Jesus hominum Salvator. Ozdoba má též tvar jako chléb (života), který je třeba pro život věčný i pozemský. Od něj se paprsky lásky šíří do celého vesmíru.

Tak tedy vznikla vchodová mříž do kostela Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále, díky podpoře našeho duchovního otce P. Petra Stulíka, k slávě Boží a s neskonale pomocí Ducha Svatého. Velké díky též všem, kteří mi tehdy jakkoliv pomáhali. Bůh jim všem odplatí.

Josef Hořejší st.

Noe byl amatér

Zamyšlení ke svátku práce

U vchodu obchodního domu s potřebami pro domácí kutily visel nápis: „Kutilové, komplexy stranou! Titanic zkonstruovali profesionálové, zatímco archu Noemovu postavil amatér.“

Noe a byrokracie

V roce 2009 přijde Bůh za Noem, který bydlí jen několik kilometrů od moře, a říká mu: „Země je znovu plná lidského násilí a sobectví, takže musím zasáhnout. Postav archu a ze všeho, co žije, vezmeš pár do archy, aby zůstali s tebou naživu. Do archy vezmeš také několik dobrých lidí. Máš na to šest měsíců, než povolám mraky a déšť, který bude trvat čtyřicet dní a čtyřicet nocí.“ O šest měsíců později se Bůh dívá a vidí, jak se Noe prochází po dvoře svého domu, ale archa nikde. „Noe,“ varuje Bůh, „již brzy povolám mraky a déšť, kde máš archu?“ „Odpusť mi Bože,“ prosí Noe, „ale časy se změnilly. V dnešní době potřebuji k tomu, abych mohl začít budovat archu, povolení ke stavbě. Bojoval jsem několik měsíců s požárním technikem, který ode mě chtěl popis požárního zabezpečovacího systému. Během toho se proti mně spojili moji sousedé, protože jsem porušil pravidla využití dvora, když jsem tam chtěl stavět archu. Tím bych jim totiž zakryl výhled. Museli jsme jít na městský úřad, abychom se nějak dohodli. Potom stavební úřad požadoval rozpočet na dopravu archy k moři. Marně jsem se jim snažil vysvětlit, že může být u archy a ne naopak, nechť mi to věřit. Získat dřevo v potřebné kvalitě byl další problém. Asociace na ochranu životního prostředí se sdružily, aby zabránily pokácení stromů. Pokusil jsem se jim vysvětlit, že všechno to dřevo by sloužilo na záchranu světa, ale nepomohlo to. Když jsem začal shromažďovat dvojice různých druhů zvířat, členové Greenpeace a Ligy na ochranu zvířat mě obvinili, že divoká zvířata zavírám do příliš malých prostorů a tak je týrá. Ve stejné době jsem projednával s úřadem práce zaměstnávání dobrovolníků na stavbě archy. Začal jsem je najímat, protože mi odbory zakázaly zaměstnat své vlastní syny. Úřad argumentoval tím, že musím zaměstnávat pracovníky pro stavbu archy kvalifikované a pokud možno členy odborů. K tomu všemu mi finanční úřad zablokoval všechna bankovní konta, a to na základě obvinění, že se připravuji přehodit ilegálně ze země. Kvůli tomu mě sledovali i celníci, kteří tvrdili, že jsem chtěl překročit hranice nebezpečným způsobem. Tak promiň, můj Bože, ale nevím, jestli by mi na postavení archy stačilo deset let.“ V té chvíli se mraky rozplynuly a na nebi se objevila nádherná duha. Noe pozvedl hlavu k nebi a zeptal se: „Ty nezničíš svět?“ „To je zbytečné“, odpověděl Bůh, „byrokracie si vystačí sama.“

zpracováno podle knihy *Potká jezuita františkána...*, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství

Z historie 88. část – zápisy Václava Matouška (11.)

V těchto dnech si připomínáme konec II. světové války. A tak sluší připomenout ty, kteří, aniž by byli vojáci, obětovali to nejcennější, co měli. Umírali za své přesvědčení, za budoucí svobodu a mír. Jsou z našeho kraje, z našich obcí a rodin. Nezaslouží si, abychom byli k této etapě našich dějin

lhostejní. I když už dnes máme mnohem více přesnějších informací o odbojové činnosti na Rožmitálsku, dejme prostor p. učiteli Matouškoví a připomeňme si jeho slovy ony tragické události.

„Několik událostí z té doby z našeho okolí, bez ohledu na časový postup. Ve Starém Rožmitále u paní Aloisie Vorzové, vdovy po železničáři, bydlel asistent lékárny Náhlovský, který se vešel mezi ilegální pracovníky, zradil všechny, udal svou bytnou paní Vorzovou, která byla zatčena, vězněna a odsouzena k smrti (omilostněna). Poskytovala úkryt a stravu jak našim lidem, tak i parašutistům ze S. Svazu. Náhlovský byl potrestán smrtí.

„Ing. František Lízl, zaměstnaný na lesním úřadě v Rožmitále, jeden z vynikajících pracovníků odboje ukrýval se u Františka Langa, porybného u Sadonského rybníka, zradil ho Náhlovský, který do Rožmitála přivedl gestapáky s maskou na obličej. Ing. Lízl hned tady byl zle trýzněn, opilí gestapáci odváželi ho ráno do Klatov. U Hudčic museli zastavit u trati, jel vlak „Blatenka“, Lízl vyskočil z auta, vrhl se pod vlak a nechal se přejet. Porybný Lang s manželkou a se synem byli ovšem zatčeni, vězněni i ovšem i zle týráni. Po návratu domů zemřela brzy matka, pak otec a zůstal jen syn František. U Hudčic má Ing. Lízl pomníček na místě smrti.

„Rodina Habadova, otec, matka a dva synové v Bezděkově, ukrývali a živilí skrývající se pracovníky (Hovorka – vedoucí odboje z Voltuše), prozrazení Náhlovským, zatčení, týráni a mučení, muži přišli o život se zatčeným u nich Hovorkou a se Slovákem Belasem. Vrátila se jen matka.

„Hajný František Königsmark na Dědku, hájovna na silnici k Roželovu, ukrýval a živil ilegální pracovníky. Němci obklopili na podzim 1944 hájovnu a střelbou hleděli hajného a jeho syna přinutit ke vzdání se. Hajný i syn zastřelili se sami. Na Dědku je postaven pomníček.

Oběti nacistické hrůzovlády

Marie Bartošová a Petr Bartoš	Rožmitál	František Königsmark (lesní hajný) a syn
Jan Belas (Slovák)	Bezděkov	a syn František hájovna Dědek
Eduard Berka	St. Rožmitál	Josef Königsmark Vacíkov
Jan Blažek	Zalány	Adolf Liška Rožmitál – Praha
Petr Čejka	St. Rožmitál	Ing. František Lízl (lesní inž.) Rožmitál
Miloslav a Vladimír Filipovský bratři	Rožmitál	Jiřina Matoušková Rožmitál
Arnošt Flemer	Voltuš	Karel Majer Voltuš
Alois Folauf	Rožmitál	Čestmír Mora Věšín
Václav Fryauf	St. Rožmitál	Václav Pechar Vranovice
Emanuel Habada	Bezděkov	František Polák Roželov
synové Josef a Karel		František Roj Pňovice
Václav Habada	St. Rožmitál – Praha	Zdeněk Sýkora Rožmitál
Václav Hlaváček	Voltuš	Matěj Vařil Rožmitál
Vojtěch Holan	Vranovice	Antonín Viktora Rožmitál
Alois Hovorka	Voltuš	Karel Viktora Voltuš
Karel Chloupek	St. Rožmitál	Josef Viktora s manželkou Boženou,
Václav Chmelík	Rožmitál – Skuhrov	a dcerou Marií na samotě
a manželka Marie		s synem Jiřím Výrovně – Věšín
Václav Jeníček	Bezděkov	Emanuel Voříšek St. Rožmitál-Bělčice
Josef Klein (lesní hajný)	Roželov	Rudolf Vrňata Rožmitál – Plzeň
František Kopecký	Rožmitál	Jaroslav zajíček Rožmitál
		Josef Zemek Vranovice

Občané, kteří proti okupantům potají (ilegálně) pracovali v místních organizacích odporu, museli po prozrazení skrývat se u svých dobrých známých i u nebojácných občanů jim vlastně cizích, ba i v lesích (např. pod Třemšínem). Vyjmenovat tyto zasloužilé občany nemůžeme, jsou uvedeni v městské kronice. „Hnízdo“ odporu byla např. pila Jaroslava Pompla ve Voltuši s majitelem v čele, zaměstnanci Hovorkou, Chloupkem ....., rodina Viktorova ve Věšíně, lesní personál, např. lesní Beer v Roželově, hajný Klein, Polák, Roh a mnozí jiní. Deska se jmény lesnických zaměstnanců, kteří přišli o život, je na nádvoří zámku.“

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová